

ชื่อเรื่องวิจัย

การแก้ปัญหานักศึกษาขาดส่งงานในรายวิชากฎหมายพาณิชย์
โดยวิธีการเสริมแรง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์วิษุตม์ ศรีสะอาด

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2/2561

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักศึกษาขาดส่งงานในรายวิชากฎหมายพาณิชย์
โดยวิธีการเสริมแรง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย นายวิษุวัตม์ ศรีสะอาด

สาขาวิชา การตลาด

ปีการศึกษา 2/2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผลของการเสริมแรงทางบวกในการเรียน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมส่งงาน โดยการเสริมแรงทางบวก เพื่อศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบวิธีการเสริมแรงที่เหมาะสมเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกพฤติกรรม การเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก (การเพิ่มคะแนนเก็บ) จะกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมส่งงานเพิ่มมากขึ้น กว่าการใช้วิธีการเสริมแรงทางลบ (การหักคะแนน) โดยกลุ่มนักศึกษาที่ส่งงานสม่ำเสมอมีความพร้อมในการร่วมกิจกรรมและส่งงานมากขึ้น ทำให้เข้าใจเนื้อหาบทเรียนดีขึ้นและส่งผลต่อคะแนนเก็บและคะแนนจิตพิสัยที่ดี

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ขอขอบคุณอาจารย์ รัชฎา ธรรมิสกุล ผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยของวิทยาลัยที่ให้คำแนะนำและแนวทางในการทำวิจัย และการปรับปรุงแก้ไขทั้งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยและขอขอบคุณ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 5-11 ภาคเรียนที่ 2/2561 จำนวน 23 คน ที่มีปัญหาการส่งงาน ช่วงก่อนการสอบกลางภาคเรียนที่ 2/2561 สัปดาห์ที่ 1-7 วิชากฎหมาย พานิชย์ ที่ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนครูทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ให้กำลังใจและให้คำปรึกษาตลอดมาด้วยดี

วิษุตม์ ศรีสะอาด

มีนาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของพฤติกรรมกรรมการส่งงาน	3
ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการส่งงาน	3
การปรับพฤติกรรมโดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	8
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	8
การเก็บรวบรวมข้อมูล	9
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	12
อภิปรายผลการวิจัย	12

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะ	
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	12
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	13
ภาคผนวก	14
บรรณานุกรม	28
ประวัติผู้วิจัย	29

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 4.1	พฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา	16
ตารางที่ 4.2	จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนดเวลาตามระดับมาก ปานกลาง ต่ำ	17
ตารางที่ 4.3	จำนวนครั้งการส่งงานและคะแนนเก็บระหว่างเรียน 20 คะแนน	17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเรียนสายอาชีวศึกษา มีระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน โดยวิธีการอิงเกณฑ์ กล่าวคือนำระดับคะแนนรวมของแต่ละภาคเรียนที่นักศึกษาแต่ละคนทำได้จากการจัดเก็บรวบรวมของผู้สอนมาเป็นตัวตั้ง จากนั้นนำไปเทียบกับเกณฑ์คะแนนที่กำหนดไว้ 8 ระดับ ดังนี้ ได้คะแนน 80-100 ระดับเกรด 4 ได้คะแนน 75-79 ระดับเกรด 3.5 ได้คะแนน 70-74 ระดับเกรด 3 ได้คะแนน 65-69 ระดับเกรด 2.5 ได้คะแนน 60-64 ระดับคะแนน 2 ได้คะแนน 55-59 ระดับเกรด 1.5 ได้คะแนน 50-54 ระดับเกรด 1 ได้คะแนน 0-49 ระดับเกรด 0 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมา มีการแบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคะแนนระหว่างเรียน 40 แบ่งเป็น เก็บระหว่างเรียน 20 คะแนน และคะแนนจิตพิสัยอีก 20 คะแนน และเป็นคะแนนสอบกลางภาค 30 คะแนน โดยแบ่งเป็น ปฏิบัติ 10 คะแนน และ ทฤษฎี 20 คะแนน คะแนนสอบปลายภาค 30 คะแนน แบ่งเป็น ปฏิบัติ 10 คะแนน และ ทฤษฎี 20 คะแนน

จากการตรวจเช็คงานประจำสัปดาห์ ของนักศึกษาของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียน วิชากฎหมายพาณิชย์ทั้ง 5 ห้องเรียน มีนักศึกษาที่ไม่ส่งงานเลย จำนวน 9 คน ส่ง 2 ครั้ง จำนวน 5 และส่ง 3 ครั้งจำนวน 9 คน รวม 23 คน

จากข้อมูลดังกล่าวพฤติกรรมการณ์ไม่ส่งงานตามเวลาและส่งงานล่าช้าของนักศึกษา ซึ่งมีผลต่อการเรียนในเชิงลบ ถ้าปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาให้ส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด โดยกำหนดเนื้อหาของบทเรียนให้เหมาะสมในแต่ละสัปดาห์และส่งงานตามที่กำหนดไว้ น่าจะทำให้ศึกษามีผลทางการเรียนดีขึ้น จึงได้สนใจทำวิจัยในเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการณ์ส่งงานในวิชากฎหมายพาณิชย์ ของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่มีปัญหาทั้ง 23 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พาณิชย์การ โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษาวิชากฎหมายพาณิชย์ โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 266 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 23 คน

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการส่งงาน หมายถึง การกระทำที่นักศึกษาส่งงานที่ได้รับมอบหมายในระหว่างเรียน ที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดส่งอย่างสม่ำเสมอ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

ระดับดี	หมายถึง	ส่งงานเมื่อสิ้นสุดการสอนในคาบที่กำหนดนั้น
ระดับปานกลาง	หมายถึง	ส่งงานภายในวันนั้นหลังคาบเรียน
ระดับต่ำ	หมายถึง	ส่งงานหลังจากวันที่เรียนผ่านไปแล้ว
2. วิธีการเสริมแรงทางบวก หมายถึง การทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น ผลกรรมที่ทำให้พฤติกรรมมีความถี่ขึ้น เรียกว่า “ตัวเสริมแรงทางบวก”
3. วิชากฎหมายพาณิชย์ หมายถึง รายวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ปรับปรุงพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษาที่เรียนวิชากฎหมายพาณิชย์ โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก
2. นักศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนวิชากฎหมายพาณิชย์ของตนเองได้อย่างเต็มที่อยู่จริง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมกรรมการส่งงานระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวิชาการขายเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ชยการ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการส่งงาน

1.1 ความหมายของพฤติกรรมกรรมการส่งงาน

1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการส่งงาน

2. การปรับพฤติกรรมโดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของพฤติกรรมกรรมการส่งงาน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532,5) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำได้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ไม่ว่าจะคนอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นหรือไม่ได้ก็ตาม ดังนั้น การเดิน การยืน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่ เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545,20) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำของมนุษย์หรือสัตว์ การกระทำที่ว่านั้น รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้น ทั้งผู้กระทำรู้สึก และไม่รู้สึกตัวในขณะที่กระทำ รวมทั้งการกระทำที่สังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ด้วยเหมือนกัน

ความหมายของพฤติกรรมดังกล่าว พอสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ที่เจ้าของแสดงออกมา ทั้งที่รู้ตัว และไม่รู้ตัว เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้นพฤติกรรมกรรมการส่งงานก็คือ การกระทำที่นักศึกษาส่งงานที่ได้รับมอบหมายในระหว่างเรียนที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดส่งอย่างสม่ำเสมอ

1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการส่งงาน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543, 5-6) ได้แบ่งพฤติกรรมไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยใช้ประสาทสัมผัส หรือใช้เครื่องมือ พฤติกรรมภายนอก ยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 พฤติกรรมภายนอกที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต เช่น การเคลื่อนไหวของแขนขา การเต้นของหัวใจ เป็นต้น เรียกว่า พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior)

1.2 พฤติกรรมภายนอกที่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต เช่น การทำงานของคลื่นสมอง จะต้องใช้เครื่องวัด พฤติกรรมประเภทนี้เรียกว่า พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) 2 . พฤติกรรมภายใน (covert Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เจ้าตัวเท่านั้นรับรู้ เช่น การได้ยิน การเข้าใจ การรู้สึกหัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในมี 4 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกจากการสัมผัส (Sensitive) เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้สึก การสัมผัส และการมีความสุข เป็นต้น

2.2 พฤติกรรมที่เข้าใจหรือตีความ (Interpreting) เมื่อเรามองหน้าเพื่อนก็เข้าใจเพื่อนได้

2.3 พฤติกรรมที่เป็นความจำ (Remembering) เช่น เมื่อมีโทรศัพท์เรียกเข้ามา เราอาจจำเสียงของเพื่อนได้

2.4 พฤติกรรมที่เป็นความคิด (Thinking) การคิดมีหลายชนิดอาจเป็นการคิดสร้างสรรค์หรือการคิดสาเหตุก็เป็นได้

เมธาวิ อุดมธรรมานุกาพ, รัตนา ประเสริฐธรรม และเรียม ศรีทอง (2544,5) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) หมายถึง การกระทำ การแสดงออกและกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม สามารถสังเกตได้ชัดเจน มี 2 ลักษณะ ได้แก่ กิจกรรมการแสดงออกที่สามารถสังเกตได้โดยตรงด้วยประสาทสัมผัสของมนุษย์ (Molar Behavior) เช่น การเคลื่อนไหว และกิจกรรมของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายของมนุษย์ ซึ่งไม่อาจสังเกตได้อย่างชัดเจนด้วยประสาทสัมผัส จำเป็นต้องใช้เครื่องมือตรวจวัด (Molecular Behavior) เช่น ทำงานของระบบประสาท แรงต้านทานไฟฟ้าที่ผิวหนัง เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล มีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น การรับรู้ ความรู้สึก แรงจูงใจ ความคิด การตัดสินใจ จินตนาการ ทัศนคติ ค่านิยม

สรุปประเภทของพฤติกรรม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก หมายถึง การกระทำที่เป็นรูปธรรม มี 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า เช่น การเคลื่อนไหวของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย และพฤติกรรมที่ต้องอาศัยเครื่องมือช่วยในการสังเกต เช่น การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การไหลเวียนของโลหิต การเต้นของหัวใจ เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน หมายถึง พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นนามธรรม บุคคลอื่นไม่สามารถรับรู้ได้โดยตรง อาจสันนิษฐานได้จากพฤติกรรมภายนอกเท่านั้น เช่น ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยม เป็นต้น

2. การปรับพฤติกรรมโดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก

จากความเชื่อพื้นฐานและผลการทดลองของสกินเนอร์สามารถสรุปแนวความคิดต่างๆ ได้ดังนี้

1. การเสริมแรง (Reinforcement) คือการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น การเสริมแรงจะแบ่งออกตามลักษณะของการวางเงื่อนไขได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เป็นการให้สิ่งที่จะช่วยเพิ่มแนวโน้มของการตอบสนอง และมักจะเป็นการให้สิ่งดีๆ เช่น ผู้เรียนที่ทำแบบฝึกหัดส่งตรงเวลาแล้วได้รับคำชมก็จะทำการบ้านส่งตรงเวลามากขึ้น เป็นต้น

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เป็นการนำสิ่งที่ไม่พอใจ ไม่ชอบออกไปหรือเป็นการปรับสภาวะจากลบ (Negative) ไปเป็นกลาง (Neutral) แล้วเพิ่มแนวโน้มของการตอบสนองที่ต้องการ (Carver and Scheier, 1996:341) เช่น ผู้เรียนที่ทำแบบฝึกหัดส่งตรงตามกำหนดเวลาจะไม่เกิดความวิตกกังวลต่อไป ดังนั้นในครั้งต่อไปเขาก็จะรีบทำแบบฝึกหัดให้เสร็จตามเวลาเป็นต้น การลงโทษ การเสริมแรงทางลบเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใน 2 ลักษณะคือ

2.1 พฤติกรรมหลีกเลี่ยงหนี (Escape Behavior)

2.2 พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Avoidance Beh.)

ซึ่งความแตกต่างของพฤติกรรม 2 ลักษณะนี้อยู่ตรงที่ว่า พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงหนีใช้กับการที่บุคคล กำลังเผชิญอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจแล้วแสดงพฤติกรรมอื่นๆ ขึ้นมาเพื่อให้ตนเองถอดถอน สภาพการณ์ที่ไม่พึงพอใจออกไป สำหรับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงนั้น เป็นการที่บุคคลรู้ว่าตนเองจะเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่พึงพอใจ บุคคลก็สามารถหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงพอใจได้ โดยการแสดงพฤติกรรมในลักษณะอื่นๆ แทน

2. การลงโทษ (Punishment) หมายถึงการปรับพฤติกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับภายใต้เงื่อนไขที่ว่าผลที่ตามมาด้านลบจะช่วยลดหรือยับยั้งพฤติกรรม เป็นการลดพฤติกรรมเนื่องจากได้รับผลลัพธ์ที่ไม่พึงพอใจ แม้ว่ารางวัลจะเป็นวิธีการที่มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมของพนักงาน แต่ผู้บริหารอาจใช้วิธีการที่ไม่ใช่พฤติกรรมส่วนตัวเข้ามาแทน เช่น การว่ากล่าวตักเตือน การลดอำนาจหน้าที่ เป็นต้น

3. การหยุดยั้ง (Extinction) หมายถึง การยุติให้การเสริมแรงต่อพฤติกรรมที่เคยได้รับการเสริมแรง อันอาจเป็นผลทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดการระเบิดแล้วค่อย ๆ ลดลงจนหายไปที่สุดในที่สุด เช่น ผู้บริหารซึ่งต้องการให้พนักงานทำงานล่วงเวลาน้อยลงและทำงานในเวลาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจใช้วิธีการเลิกขอบคุณพนักงานที่ทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด วิธีนี้จะไม่กระตุ้นให้พนักงานมีพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดร.ศิริวรรณ ตันตระวานิชย์ (2005) ได้ศึกษา ผลของแรงจูงใจและแรงเสริมต่อพฤติกรรมการสนใจเรียนวิชาความน่าจะเป็นและสถิติ (ST2003) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาศาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 3 คน โดยพิจารณาเลือกมาจากนักศึกษาที่มีความสนใจเรียนน้อยมาก ขาดเรียนบ่อย และเข้าเรียนไม่ตรงเวลาในช่วง 2 สัปดาห์แรกของการเรียนการสอน โดยระดมความคิดเห็นระหว่างผู้สอนและนักศึกษาทั้งหมดเพื่อหาแรงจูงใจและแรงเสริมในการปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษาเพื่อให้สนใจเรียนมากขึ้น ซึ่งจากการระดมความคิดพบว่า พฤติกรรมที่ควรเป็นแรงจูงใจและแรงเสริมเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ได้แก่ คะแนนสะสมที่ได้จาก จำนวนครั้งของการเข้าเรียน, การเข้าเรียนตรงเวลา และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ผลปรากฏว่า จากการดำเนินการให้แรงเสริมหรือแรงจูงใจแก่นักศึกษาระหว่างการเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่ นักศึกษา 3 คนมีความสนใจเรียนน้อยเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 คนมีความ สนใจเรียนมากขึ้น

รัชชนก สิทธิเวช. (ผลการวิจัย 2553) เรื่องการแก้ไขปัญหาที่ตรวจสอบชีพจรได้ค่าต่ำกว่าปกติ ในรายวิชา พย. 1425 การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ได้มอบหมายให้นักศึกษาส่งรายงานประยุกต์งานวิจัยทางสุขภาพคนละ 1 เรื่อง โดยมอบหมายให้ทำและกำหนดวัน – เวลา การส่งงานตั้งแต่วันแรกของการสอนในรายวิชา ซึ่งพบว่า มีนักศึกษา 1 คน ไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนดและไม่แจ้งให้อาจารย์ทราบ เมื่อพูดคุยกับนักศึกษาพบว่า นักศึกษาต้องทำงานส่งในหลายวิชาจึงไม่สามารถทำได้ทันเพราะไม่ได้เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่อาจารย์มอบหมายให้ แต่ได้หาบทความวิจัยไว้แล้ว เพียงแต่ยังไม่เสร็จเรียบร้อยจึงยังไม่ได้พิมพ์งานออกมาส่งอาจารย์ โดยนักศึกษายกว่าจะส่งงานได้ในวันรุ่งขึ้น และอาจารย์กับนักศึกษาได้ตกลงร่วมกันว่า หากนักศึกษาไม่ส่งงานตามเวลาที่กำหนด จะถือว่าไม่ผ่านรายวิชา การรักษาพยาบาลเบื้องต้น ซึ่งนักศึกษารับเงื่อนไข และได้ส่งงานตามเวลาที่กำหนดครั้งใหม่ จากผลการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้สรุปได้ว่า การพูดคุยกับนักศึกษาจะช่วยทำให้ค้นพบสาเหตุเบื้องต้นในการส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด หากมีเงื่อนไขที่สำคัญและ เป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเป็นรายบุคคล จะช่วยทำให้นักศึกษาส่งงาน ตามเวลาที่กำหนดได้

อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ ด้วยการสอนแบบร่วมแรง ร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ

ไม่ส่งงานตามกำหนดลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้น ๆ และให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอน โดยตกลงกันให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ชยการ โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- > ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- > เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- > การเก็บรวบรวมข้อมูล
- > การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 266 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. วิธีการเสริมแรงทางบวก
2. แบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนปฏิบัติการที่ใช้รูปแบบการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เพื่อใช้ในการศึกษารูปแบบของเทคนิคการเสริมแรงที่มีความสัมพันธ์กับการส่งงานของนักศึกษา รูปแบบการเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยรูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1	นักศึกษาส่งงานตามเวลาที่กำหนด	จะได้คะแนนเต็ม 3 คะแนน
รูปแบบที่ 2	นักศึกษาส่งงานช้าแต่ภายในวันนั้น	จะได้คะแนน 2 คะแนน
รูปแบบที่ 3	นักศึกษาส่งงานช้าหลังจากวันนั้น	จะได้คะแนน 1 คะแนน

2. แบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้คือ แบบฟอร์มบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษารายบุคคล (ใช้ร่วมกับใบรายชื่อนักศึกษาประจำห้องเรียน) จากวิชากฎหมายพาณิชย์ ซึ่งผู้สอนได้กำหนดเนื้อหาไว้จำนวน 7 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตามแผนการสอนที่เตรียมไว้โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดเตรียมแบบฟอร์มตรวจเช็คการส่งงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคล สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตามแผนการสอน จำนวน 7 ครั้ง
2. กำหนดการส่งงานแต่ละครั้งที่แน่นอน ให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าของแต่ละสัปดาห์เนื้อหาสาระที่ต้องส่ง
3. ตรวจเช็คงานนักศึกษาตามวันเวลาที่กำหนดลงในแบบฟอร์มที่เตรียมไว้ให้เป็นปัจจุบันทุกสัปดาห์
4. นำเนื้อหาวิชากฎหมายพาณิชย์ ที่กำหนดไว้แต่ละครั้งให้หัวหน้าสาขาตรวจสอบความสอดคล้องตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด
5. นำข้อมูลที่ได้ทั้ง 7 สัปดาห์มาแจกแจงความถี่เพื่อหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนเก็บระหว่างเรียน 10 คะแนน และนำไปประเมินคะแนนจิตพิสัยอีก 20 คะแนน ตามหัวข้อที่วิชาการกำหนด 12 หัวข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลการส่งงานของนักศึกษาแต่ละคนว่าส่งงานตามช่วงเวลาที่กำหนดหรือไม่ โดยกำหนดไว้ทั้งสิ้น 7 ครั้ง ประกอบเนื้อหาในสัปดาห์ที่ 11-17

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบการเสริมแรงทางบวกที่มีความสัมพันธ์กับการส่งงานของนักศึกษาในการเรียนวิชากฎหมายพาณิชย์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ใช้ในการศึกษาส่งงาน โดยการแสดงผลในรูปของค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ในการอธิบายความถี่ของพฤติกรรมการส่งงานด้วยการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาทั้งชั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการควบคุมไปกับการสอนปกติและใช้แผนปฏิบัติการสอนด้วยเทคนิคเสริมแรงทางบวกเป็นหลักและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน ครั้ง ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 4.1 พฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา

ครั้งที่	ระดับพฤติกรรมการส่งงานของนักศึกษา			รวม
	ระดับมาก	ระดับกลาง	ระดับต่ำ	
1	15	5	3	23
2	16	5	2	23
3	17	5	1	23
4	17	4	2	23
5	19	4	1	23
6	18	3	2	23
7	20	2	1	23

จากการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการเสริมแรงทางบวกด้วยการส่งงาน พบว่า การส่งในครั้งที่ 1 นักศึกษามีการส่งงานในระดับต่ำมากที่สุด นักศึกษาที่ส่งงานอยู่ในระดับกลางจะปรากฏในครั้งที่ 1,7,3, และ 4 ส่วนนักศึกษาที่ส่งงานอยู่ในระดับมาก จะปรากฏในครั้งที่ 5,8,12, และ 14 จากการส่งงานของนักศึกษาแต่ละครั้งผู้วิจัยจะเสริมแรงบวกด้วยการตรวจงานลงคะแนนกำกับทุกครั้ง เป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่นักศึกษาที่ส่งงานช้าและส่งงานย้อน มีการปรับพฤติกรรมการส่งงานตามเวลามากขึ้น เพื่อต้องการคะแนนเช่นเดียวกับเพื่อนข้าง

ตารางที่ 4.2 จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนดเวลาตามระดับมาก ปานกลาง ต่ำ

ค่าเฉลี่ยระดับการส่งงานตรงตามกำหนด			รวม
ระดับมาก (13-14)	ระดับปานกลาง(11-12)	ระดับต่ำ (0-10)	
12	6	5	39
(52.17%)	(26.08%)	(21.73%)	(100.00%)

จากการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการเสริมแรงทางบวกด้วยการส่งงานเพื่อเก็บคะแนนระหว่างเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมส่งงานให้ทันตามกำหนดเวลาในระดับมาก ของนักศึกษามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานปานกลาง และระดับต่ำ ตามตาราง 4.2

ตารางที่ 4.3 จำนวนครั้งการส่งงานและคะแนนเก็บระหว่างเรียน 20 คะแนน

การส่งงาน/ครั้ง	จำนวนนักศึกษา	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (เต็ม 20 คะแนน)
7	11	47.82	20
6	7	30.43	18-19
5	5	21.73	16-17
4	-	-	-
3	-	-	-
2	-	-	-
1	-	-	-

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่ส่งงานอย่างสม่ำเสมอครบทั้ง 7 ครั้งมีจำนวนมากที่สุดจำนวน 11 คน 6 ครั้ง จำนวน 7 คน 6 ครั้ง จำนวน 5 คน ตามลำดับ แสดงว่านักศึกษาที่ส่งงานสม่ำเสมอ หรือตั้งแต่ 7 ครั้งจะมีคะแนนเก็บอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ส่งผลให้มีคะแนนเก็บระหว่างเรียนสูงขึ้น และส่งผลต่อคะแนนจิตพิสัย 20 คะแนนด้วย เมื่อสอบปลายภาคแล้วนักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีโอกาสได้เกรดรายวิชาคุณภาพพาณิชย์ ดีขึ้นตามไปด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการสอน โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก จะให้นักศึกษาส่งงานซึ่งมีลำดับการทดลองเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการทดลองนั้น ๆ ในการทดลองแต่ละครั้งจะมีการกำหนดเนื้อหาสาระและแบบทดสอบ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานและส่งงานที่ทำตามวันเวลาที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่า

1. จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานเมื่อได้แรงเสริมทางบวกด้วยการลงคะแนนกำกับการตรวจงานของผู้สอน จะกระตุ้นให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีความพยายามที่ในการทำงานและส่งตรงเวลาที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมากเพิ่มขึ้น

2. นักศึกษาที่ส่งงานช้า และส่งงานภายหลังเมื่อได้คะแนนจากการตรวจน้อยกว่ากลุ่มที่ส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนดไว้ ก็มีการปรับพฤติกรรมส่งงานหลังจากได้แรงเสริมทางบวกจากคะแนนที่กลุ่มแรกได้ มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า เมื่อใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก (การได้รับคะแนนระหว่างเรียนเต็ม 20 คะแนน) จะกระตุ้นให้นักศึกษาส่งงานมากขึ้น กว่าที่ไม่ใช้วิธีการเสริมแรง แต่บางครั้งกลุ่มนักศึกษาที่ส่งงานในระดับปานกลาง และส่งงานในระดับต่ำมีความสนใจและพยายามส่งงานเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงทางบวก เป็นการให้สิ่งที่จะช่วยเพิ่มแนวโน้มของการตอบสนอง และมักจะเป็นการให้สิ่งดีๆ เช่น ผู้เรียนที่ทำงานส่งตรงเวลาแล้วได้รับคำชม ก็จะทำงานส่งตรงเวลาสม่ำเสมอ เนื่องจากได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริวรรณ ตันตระวาณิชย์,2005 รัชชนก สิทธิเวช,2553 และ อารยา อินทร์จันทร์,2548)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การกำหนดกติกาการส่งงานอย่างมีเป้าหมายชัดเจนช่วยให้นักศึกษาที่ตั้งใจเรียนมีพฤติกรรมที่ส่งงานตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่ค่อยส่งงานก็จะมี ความพยายามมากขึ้นเพราะมีคะแนนเป็นแรงจูงใจ

2. สามารถนำไปใช้กับวิชาที่สอนได้ทุกรายวิชา โดยปรับปรุงเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมงานที่นักศึกษาต้องทำส่งตามกำหนดเวลานั้น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานของนักศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ หรือชั้นอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลไปปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาและการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนต่อไป

111

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ปวช...../.....เลขที่.....
ส่งงาน วันที่.....เดือน/.....พ.ศ.....
ลงชื่อ.....ผู้สอน
(อาจารย์วิชชุดน์ ศรีสะอาด)

บันทึกเพิ่มเติม

.....
.....

ใบงานที่ 15 กลุ่มควบคุมพฤติกรรม

เรื่อง สัญญาฝากทรัพย์สินและเก็บของในคลังสินค้า

- ผลที่คาดหวัง**
1. รู้และเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับฝากทรัพย์สินและเก็บของในคลังสินค้า
 2. นำความรู้กฎหมายเกี่ยวกับฝากทรัพย์สินและเก็บของในคลังสินค้าไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

คำชี้แจง จงค้นคว้าหาคำตอบจากตำราเรียนหรือสื่ออินเทอร์เน็ตตอบคำถามลงในช่องที่กำหนดให้ ทุกข้อส่งใบงานตามเวลาที่กำหนด

99

1. สัญญาฝากทรัพย์สินเป็นสัญญาที่ไม่มีค่าตอบแทนในทุกกรณี ข้อความที่กล่าวเป็นความจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด.....
2. อธิบายความแตกต่างระหว่างสัญญาฝากทรัพย์สิน กับสัญญาฝากเงินมาให้ถูกต้อง.....
3. สัญญาฝากของในคลังสินค้า กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการรับฝากสินค้าต้องมีหน้าที่อย่างไร
บอกมา 5 ประการ
 - 3.1.....
 - 3.2.....
 - 3.3.....
 - 3.4.....
 - 3.5.....
4. บอกหน้าที่ของผู้ฝากสินค้านามา 3 ประการ
 - 4.1.....
 - 4.2.....
 - 4.3.....
5. สิทธิของผู้ฝากสินค้านามี ดังนี้
 - 5.1.....
 - 5.2.....
 - 5.3.....
 - 5.4.....
6. อธิบายหลักเกณฑ์การจำนำสินค้าที่ฝากในคลังสินค้านามาพอสังเขป (สรุป)

.....

.....

7. อธิบายหลักเกณฑ์การจำหน่ายสินค้าที่ฝากในคลังสินค้าครั้งที่ 2 มาพอสังเขป (สรุป)

.....

8. การรับคืนสินค้าที่ฝากต้องดำเนินการอย่างไร

8.1.....

8.2.....

9. หากใบรับของคลังสินค้าสูญหายไป จะต้องดำเนินการอย่างไร

.....

10.อายุความเกี่ยวกับการฝากทรัพย์สิน มีดังนี้

10.1.....

10.2.....

111

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ปวช...../.....เลขที่.....

ส่งงาน วันที่.....เดือน/.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(อาจารย์วิษณุ ตม์ ศรีสะอาด)

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น ปวช...../.....เลขที่.....

ส่งงาน วันที่.....เดือน/.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(อาจารย์วิชชุดม์ ศรีสะอาด)

บันทึกเพิ่มเติม

.....

.....

บรรณานุกรม

- รัชชนก สิทธิเวช. 2553. การแก้ไขปัญหานักศึกษาที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ค่าต่ำกว่าปกติในรายวิชา
พย. 1425 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2. จันทบุรี : วพ.พระปกเกล้า.
- ดร.ศิริวรรณ ตัรตระวานิชย์ (2005). ผลของแรงจูงใจและแรงเสริมต่อพฤติกรรมการสนใจเรียนวิชา
ความน่าจะเป็นและสถิติ (ST2003) ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น
ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]
สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2557 จาก [http://cdn.learners.in.th/assets/
media/files/000/060/877/
original_CAR4.pdf?1285552221](http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/original_CAR4.pdf?1285552221)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายวิษณุตม์ ศรีสะอาด
วัน เดือน ปีเกิด	8 เมษายน 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดกาญจนบุรี
วุฒิการศึกษา	นักธรรมชั้นเอก สำนักเรียนวัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพฯ เปรียญธรรม 7 ประโยค สำนักเรียนวัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพฯ ปริญญาตรีศึกษาศาสตรบัณฑิต และนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2531 และ 2540 ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2545
ตำแหน่งหน้าที่ การทำงานปัจจุบัน	ครูประจำสาขาวิชาการตลาด ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักประชาสัมพันธ์และการตลาด